

Mi-e dor

Cleopatra

Mi-e dorul flacăra și sufletul rug,
Iar inima-mi arde-n văpaie!
Răcoarea nopții cu al ei belșug
Încet se pierde pe cale!

Foșnetul frunzelor pășește divin,
Pe drumul de taciuni și cărbune!
Pârjolul din cale mă - nvăluie lin
Și dorul de tine mă mistuie fin!

Stelele nopții încet se ofilesc,
Și - a lor cenușă, se cerne!
Mereu au știut că te iubesc,
Și de ce tristețea în suflet se-așterne!

Susur de lacrimă acum, nesecată,
Din depărtarea durerii, se-aude!
Dar șoapta ta, n-am s-o uit niciodată,
De m-ar duce destinul oriunde!

Ea, este aceea ce mă ține în viață
Și-mi mângâie rănilor de dor dăltuite
Simt că mi-e scut, și - n suflet
speranță
C-am să te strâng, iar în brațe, iubite!

Și veșnic, de va fi noapte de va fi zi,
Iar timpul s-o rătăci prin suspine!
În pragul vieții, te-oi aștepta ca să vii
Căci mereu, îmi va fi dor de tine!